

af Skatten. Det ærede Mindretal vil indføre den Bestemmelse, at Skatten ikke skal kunne medregnes; det kan jeg ikke gaa ind paa, baade for Statens og for Kommunernes Skyld. Vi har saa ofte debatteret dette Spørgsmaal, at jeg synes, der ikke vil være Grund til videre Forhandling derom. Det forekommer mig ikke, at det, som den ærede Ordfører nu anførte som Grund til at vedtage denne Ændring, nemlig at Bestemmelsen findes i den vedtagne Lov om Tillægsskat af 31te Oktober 1917, passer, fordi Tillægsskatten er en anden Art Skat. Den føjer sig ind i Lovgivningen om den ordinære Formue- og Indtægtsskat til Staten og er ikke i den Forstand en ny Skat som Merindkomstskatten, og da den føjer sig ind under den gamle Lov, er det rimeligt, at den gamle Lovs Bestemmelser om Skat af Skatten finder Anvendelse. Dette er en Lov af en ganske ny Karakter, derfor forekommer det mig ikke rimeligt at overføre den Regel hertil. Jeg maa altsaa modsætte mig dette Ændringsforslag, men skal i øvrigt ikke trætte det høje Ting med flere Bemærkninger.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Svar paa de af mig paa Udvalgets Vegne fremsatte Bemærkninger om, hvorledes Loven efter Udvalgets Opfattelse bør administreres; dette Svar var mig fuldt tilfredsstillende.

Med Hensyn til de af Mindretallet stillede tre Ændringsforslag skal jeg kun sige et Par Ord, da jeg i det væsentlige kan henholde mig til Finansministerens Udtalelser. Jeg skal kun tilføje med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 1, at jeg tror, at dersom det blev vedtaget, vilde der komme alt for stor Ulighed imellem de forskellige Aktieselskaber, f. Eks. dem, som har udvidet til lad os sige kun 100, men hvis Aktier noteres i 500 eller derover, og den Slags, som har udvidet helt eller delvis ved Udstedelse af Friaktier.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2 er det udtalt i Betænkningen, at man mener, at der bør, som den højtærede Minister bekræftede, tages Hensyn til disse smaa Familieaktieselskaber, hvor Forholdene særlig taler derfor. Jeg finder dog ogsaa, ligesom den højtærede Minister, at Grænsen 500,000 Kr. vist er sat noget højt.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 3 om Skat af Skatten, indrømmer jeg, at det ikke er rationelt at tage Skat af Skatten, men da vi har gjort det ved de 3 tidligere vedtagne Medindkomstskattelove, tror jeg

ikke, at det kan nytte at tænke paa, at vi skulde kunne komme bort fra det nu ved det fjerde Merindkomstskattelovforslag. Jeg maa derfor fraraade samtlige de 3 Ændringsforslag.

Tvede: Efter de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte med Hensyn til de to første af Mindretallet stillede Ændringsforslag, og hvorefter der kan ventes al mulig god Modtagelse hos Finansministeren med Hensyn til Andragender vedrørende de paagældende Bestemmelser, skal jeg paa Mindretallets Vegne tage de to Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 er tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem?

Finansministeren (Brandes): Jeg optager Ændringsforslag Nr. 1.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 2 er da bortfaldet.

Tvede: Hvad Ændringsforslag Nr. 3 angaar, tilfredsstillede den højtærede Finansministers Udtalelser mig ikke. Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag ganske hænger sammen med Tillægsskatteloven af 13. Oktober 1917, thi der staar jo udtrykkelig i § 8: „Hvis der er paalignet en Skatteyder saavel Merindkomstskat efter nærværende Lov som Tillægsskat efter Lov Nr. 486 af 13. Oktober 1917, bortfalder Merindkomstskatten, hvis den er mindre end Tillægsskatten, ligesom denne sidste bortfalder, hvis den er mindre end Merindkomstskatten“. Det er altsaa i Virkeligheden en ren Tilfældighed, efter hvilken af de to Love vedkommende kommer til at svare sin Skat, men i det ene Tilfælde skal han svare Skat af Skatten, i det andet Tilfælde er han fri. Mindretallet maa derfor fastholde sit Ændringsforslag Nr. 3.

Finansministeren (Brandes): Jeg har ikke overfor Ændringsforslag Nr. 1 udtalt mig saaledes, som jeg udtalte mig overfor Ændringsforslag Nr. 2. Om Ændringsforslag Nr. 2 maa jeg sige, at det Forhold, som Ændringsforslaget berører, er et saadant, som kan give Anledning til, at Finansministeren benytter sin Bemyndigelse til Eftergivelse eller Lempelse af Skatten. Men jeg har ikke udtalt noget saadant om Ændringsforslag Nr. 1. Jeg har direkte fraraadet dets Vedtagelse uden at udtale